

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316200128
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2017:1316200128.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v spore žalobkyne: G. T.N., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom XXX XX N. XXX, zastúpenej JUDr. Gabrielom Blehom, advokátom, so sídlom L. Dérera 2, Bratislava, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o určenie neplatnosti zmlúv, zrušenie rozhodcovského rozsudku a zaplatenie bezdôvodného obohatenia a primeraného finančného zadost'učinenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 401,89 euro z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a sumu 500 euro z titulu primeraného finančného zadost'učinenia, všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, sp. zn. RK-PC-56/15-EK zo dňa 03.11.2015.

III. Súd vo zvyšnej časti žalobu žalobkyne zamietá.

IV. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 08.01.2016 sa žalobkyňa domáhala, aby súd (1) určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500031127 je neplatná, (2) zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 945,90 eura z titulu bezdôvodného obohatenia, (3) zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, sp. zn. RK-PC-56/15-EK a (4) zaviazal žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 500,- eur.

2. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 11.09.2013 uzatvorila so žalovaným spotrebiteľskú zmluvu č. 8500031127, ktorú žalobkyňa so žalobcom nepripravovala a ktorá bola vopred naformulovaná, pričom žalobkyňa nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť jej obsah, o čom žalobkyňu nikto nepoučil. Žalobkyňa mala na základe tejto zmluvy obdržať úver v sume 1.320 euro, avšak úver jej bol žalovaným poskytnutý len v sume 1.011,91 eura. Žalobkyňa doposiaľ uhradila žalovanému v splátkach spolu sumu 1.957,81 eura. Žalobkyni bola žalovaným poskytnutá ďalšia suma 544,01 eura, ktorú žalobkyňa nežiadala, nemala o ňu záujem, a na poskytnutie ktorej nebola zo strany žalovaného vopred upozornená. Navyše táto suma prišla na účet jej nevesty pani P. T.N., bytom XXX XX N. XXX, ktorej účet bol v tom čase blokovaný exekútorom a žalobkyňa tak sumu nemala možnosť použiť, pričom o nej ani nevedela, čo zistila až z výpisu z účtu v banke jej nevesty. Žalobkyňa je dôchodkyňa a pri podpise zmluvy nevedela o aké finančné operácie sa pri tomto úvere bude jednať a ani nevedela, že ide o revolving. Nerozumela tomu a nikto ju na to neupozornil a nepoučil. Žalovaný, aj napriek tomu, že

žalobkyňa svoj záväzok uhradila a dokonca ho už preplatila, stále eviduje voči žalobkyni dlh, a to v sume 1 608,70 eura ku dňu 22.07.2015. To znamená, že pri poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 1 011,91 eura má žalobkyňa zaplatiť sumu 3 566,51, čo je viac ako 200 % navýšenie istiny, a preto ide o zjavne neprimerane vysoké úroky, poplatky a sankcie za spotrebiteľský úver v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa považovala predmetnú úverovú zmluvu za absolútne neplatnú, keďže obsahovala množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a nekalých obchodných praktík v neprospech slabšej zmluvnej strany, čo je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, a preto žalobkyňa žiadala, aby sa súd zaoberal posúdením neprijateľnosti jednotlivých zmluvných podmienok. Žalobkyňa namietla nasledovné skutočnosti:

(1) Schválená výška úveru bola 1 320,- eur, avšak reálne po podpise zmluvy boli žalovaným poskytnuté peniaze žalobkyni len v sume 1 011,91 eura, pričom úroky, poplatky a sankcie sa počítali do schválenej výšky úveru. V tejto súvislosti žalobkyňa odkázala na § 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16 Co 71/2001.

(2) Nakoľko už bol vydaný rozhodcovský rozsudok, žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že to nebráni tomu, aby bolo začaté konanie o neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy, keďže neexistovala právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu, že rozhodcovská zmluva je neplatnou zmluvou, pretože aj osobitné vyjednanie podmienky treba vykladať v prospech spotrebiteľa, a ten nemá záujem vec prejednať pred rozhodcovským súdom z dôvodu, že rozhodcovské súdy neskúmajú neprijateľnosť zmluvných podmienok. V tejto súvislosti žalobkyňa odkázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Obdo 44/2011, ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky skonštatoval, že ak súdy v záujme ochrany spotrebiteľa nepreskúmajú materiálne platnosť rozhodcovskej doložky a tým aj existenciu prekážky rozhodnutej veci, zaťažia konanie vadou, v dôsledku ktorej dôjde k odňatiu práva spotrebiteľa konať pred súdom. Žalobkyňa uviedla, že rozhodcovská doložka jej bráni uplatniť veci na všeobecnom súde, ak dodávateľ skôr podaná žalobu na rozhodcovskom súde, a tým núti spotrebiteľa riešiť vec iba v rozhodcovskom konaní, pričom odkázala na § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Uviedla, že rozhodcovská doložka vyvoláva pochybnosti o objektivnosti. Ani miesto rozhodcovského konania nie je najvýhodnejšie, pretože podľa § 87 písm. f) O.s.p. (v súčasnosti podľa § 19 písm. d) Civilného sporového poriadku), by žalobkyňa mohla využiť súd v mieste jej bydliska. Rovnako ani vnútorné procesné pravidlá žalobkyni nič nehovorili, nikto ju s nimi neoboznámil a nikdy ich nevidela.

(3) Súčasťou formulárovej zmluvy bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka bez existencie súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad majetkom dlžníka je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia majetku dlžníka. Uzavretá zmluva poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa a to vrátane plnenia neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Takýto inštitút sa tak dostáva do zásadnej kontroverzie s právom Európskej únie a čl. 7 Ústavy SR. Pochybnosti vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora, podľa ktorej je spotrebiteľ v slabšej pozícii z hľadiska informovanosti či vyjednávacej pozície. Už aj slovenské súdy judikovali, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Do pozornosti dala žalobkyňa aj § 5a zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzatvorená vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia mal možnosť ju odmietnuť, pričom poukázala na dôvodovú správu k tomuto zákonnému ustanoveniu.

(4) Žalovaný v zmluve požaduje vyše 70 % úrok a následne rôznymi poplatkami a vysokými sankciami sa suma, ktorú má žalobkyňa žalovanému uhradiť vyšplhala až na neuveriteľných 3 566,51 eura, čo je navýšenie istiny o viac ako 200 %, čo podľa žalobkyne predstavuje už úžeru, v dôsledku ktorej je právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný ako celok. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 3/2011. Hoci maximálna výška úrokov pri peňažných pôžičkách, ani pri pôžičkách, nie je žiadnym predpisom limitovaná a je výlučne ponechaná na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný.

(5) Také zmluvné podmienky, ktoré obsahujú záväzok spotrebiteľa na plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa, Krajský súd v Prešove v rozhodnutí č.k. 18Co 109/2011, považuje za neprijateľné. Je zjavné, že žalovaný skladá účelovo úroky z poplatkov, aby neboli vysoké. Poplatok v takých výškach je neobhájiteľný a z ekonomického hľadiska prevyšujúca istina je v rozpore s dobrými mravmi.

(6) V jednotlivých úverových zmluvách a ich zmluvných dojednania ide o neprimerané sankcie osobitne vo vzťahu k výške úverov. Žalovaný tu vyvolal stav hypertrofie zabezpečenia. Spoločnosť nemôže tolerovať zarábanie nebankoviek na sankciách. V tejto súvislosti odkázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co 109/2011 a § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, kedy sa za neprijateľné zmluvné podmienky považovali ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

(7) Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy, ako napr. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, správnu ročnú percentuálnu mieru nákladov s tým, že absencia týchto náležitostí v zmluve spôsobila, že poskytnutý spotrebiteľský úver je zo zákona bezúročný a bez poplatkov.

(8) Žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou, keď žalobcu dostatočne neinformoval a nepoučil, využil stav núdze, ľahkomyselnosti a neskúsenosť žalobkyne a predložil jej vopred naformulované zmluvy, kde žalobkyňa nemohla ovplyvniť ich obsah. V tejto súvislosti odkázala žalobkyňa na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16 Co 71/2011.

Žalobkyňa ďalej uviedla, že z osobných dôvodov bola nútená si požičať od žalovaného. Aj keď žalobkyňa úver splácala a v súlade so zákonom sa jej dlh neznižoval, ale naopak stále sa navyšoval a navyšuje. Takáto situácia je pre žalobkyňu neúnosná, nevládze stále uhradzovať niečo, čo už splatila. Žalobkyňa tiež po porade s Ministerstvom spravodlivosti SR - Komisiou pre posudzovanie zmluvných podmienok, v spotrebiteľských zmluvách, na ktorú sa obrátila, uvedomila, aké nemorálne úroky od nej žalovaný žiada a aké nekalé obchodné praktiky uplatňuje.

Žalobkyňa svoj naliehavý právny záujem odôvodnila tým, že má záujem na vyriešení tejto veci a ustálení toho, koľko je ešte žalovanému v skutočnosti dlžná. Mala za to, že jej naliehavý právny záujem je daný, keďže postavenie žalobkyne ako slabšej strany je ohrozené a neisté a konanie žalovaného ju doviedlo do situácie, v ktorej má žalobkyňa neistotu o výške dlhu, resp. či vôbec nejaký dlh má. Rovnako tiež potrebuje mať vyriešenú otázku ohľadom nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1 M Cdo 1/2019 zo dňa 31.07.2009.

S ohľadom na to, či súd posúdi žalobkyňou uzavretú zmluvu ako neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka, určí aj to, či úvery na ich základe poskytnuté, sú bezúročne a bez poplatkov. Žalobkyňa v takom prípade žiadala vydať bezdôvodné obohatenie podľa § 457 Občianskeho zákonníka, pričom výška bezdôvodného obohatenia predstavovala rozdiel sumy, ktorú žalovaný žalobkyňi po podpise zmluvy poskytol a sumy, ktorú žalobkyňa žalovanému uhradila.

Okrem toho žalobkyňa, z dôvodu, že prežila v súvislosti s poskytnutým úverom mnoho útrap a stresu, je vedená ako dlžník, neplatič, žije pod sústavným tlakom keďže ju žalovaný vyzýva na úhradu neúmerne vysokej sumy, žiadala aj vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zo strany žalovaného.

Žalobkyňa k veci samej ešte uviedla, že neuznáva rozhodcovský rozsudok a konanie pred ním, pretože ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo 44/2011. Nakoľko žalobkyňa pri žiadosti o úver nemala zriadený žiadny účet, nevedel ako ho zriadiť, a preto použila pre tento účel účet nevesty Estery Vöröšovej, ktorá sa jej za týmto účelom ponúkla. Následne boli poskytnuté prostriedky v sume 544,01 eura automaticky zrazené z účtu v prospech exekúcie, ktorú mala Ester Vöröšová u exekútora JUDr. Ivany Tóthovej. Preto v skutočnosti neboli žalobkyňi takéto prostriedky vôbec poskytnuté zo strany žalovaného, pričom išlo o automaticky poskytované prostriedky - revolving bez toho, že by žalobkyňa o tieto prostriedky žiadala, práve naopak, ich vôbec nechcela. Žalobkyňa uvedené riešila aj s exekútkou, avšak bezvýsledne.

3. Žalovaný k veci samej uviedol, že žalobu žalobkyne treba zamietnuť z dôvodu, že nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti napadnutých právnych úkonov s tým, že súd v tomto konaní nemôže zrušiť rozhodcovský rozsudok, ktorá bol vydaná pred stálym rozhodcovským súdom ohľadom zaplata pohľadávky z úverovej zmluvy, ktorej neplatnosti sa žalobkyňa domáha. Toto konanie prebiehalo v roku 2015, bolo právoplatne skončené, rozsudok bol vydaný dňa 03.11.2015, pričom v zákonom predpokladanej lehote nebol podaný návrh na jeho zrušenie na všeobecnom súde, a preto súd už nemôže tento rozhodcovský rozsudok meniť, ani rušiť, a to pre márne uplynutie lehoty. Žalovaný ďalej poukázal na to, že rozhodcovský rozsudok z titulu prebiehajúceho konania doposiaľ nenadobudol právoplatnosť a z toho dôvodu nebolo žalovanej zrazené. V rámci rozhodcovského konania boli všetky náležitosti zmluvy riadne posúdené a odôvodnené, pričom rozhodcovský súd sa vyporiadal aj so spornou výškou sankcií, pričom suma, na ktorú žalobkyňa rozhodcovský súd zaviazal, korešpondovala s tou sumou, ktorú mala žalobkyňa z titulu revolvingového úveru vrátiť.

Sporná zmluva bola uzatvorená dňa 11.09.2013, v ktorom čase sa výška odplaty riadila podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, pričom v danom čase bola priemerná RPMN vo výške 46,06 % ročne a za podstatné prevýšenie sa v zmysle rozhodovacej praxe súdov považuje prevýšenie o 25-27 %. V danom prípade nedošlo k porušeniu predpisov, keď výsledná RPMN bola 69,43 % ročne a táto bola dohodnutá v súlade so zákonom. Rovnako ako zmluvná pokuta, pričom žalovaný neporušil pri uplatňovaní žalovaného nároku právne predpisy, nakoľko vychádzal z dohodnutých zmluvných podmienok. Čo sa týka revolvingu, automatického poskytnutia ďalšieho úveru žalobkyni za splnenia zmluvných predpokladov, žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa neformulovala žiadne výhrady pri uzatvorení zmluvy a taktiež nepožiadala o stornovanie ďalšieho úveru v zmysle čl. 46. zmluvy, pričom túto dohodu o revolvingu mohla aj vypovedať, čo však rovnako žalobkyňa neurobila. V tejto súvislosti, skutočnosť, že prebieha exekúcia proti neveste žalobkyni, je bezpredmetná.

4. Súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to: zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 11.09.2013, zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, karty klienta, výpisu z účtu Ester Vöröšovej, písomným vyjadrením žalovaného zo dňa 22.07.2015, rozhodcovského rozsudku, rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 1M Cdo 1/2009, Krajského súdu v Banskej Bystrici 14Co 432/2012, rozhodcovského spisu sp. zn. RK-PC-56/15-EK a výsluchom žalobkyne a svedkyne Anny Vöröšovej, čím vykonal všetky stranami sporu navrhnuté a označené dôkazy.

5. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na základe telefonátu žalobkyne, osoba konajúca za žalovaného prišla k žalobkyni domov, za účelom uzatvorenia zmluvy o úvere/pôžičke s tým, že táto osoba priniesla žalobkyni už vyplnený dokument nazvaný „žiadosť o poskytnutie revolvingového úver / zmluvu o revolvingovom úvere č. 850003112722“ (ďalej len „žiadosť o úver“ alebo „zmluva“).

6. Z predmetnej žiadosti o úver vyplývalo, konkrétne z bodu 5 (údaje o požadovanom úvere), že žalobkyňa ako dlžník žiadala žalovaného o poskytnutie úveru v sume úverového limitu 1 320,- eur za podmienok, že ho splatí 18timi mesačnými splátkami po 108,74 eura (vrátane úrokov) s tým, že celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa splatiť predstavovala sumu 1 957,32 eura, za predpokladanej RPMN v hodnote 70,01 %, ročnej úrokovej sadzbe v hodnote 46,06 % a priemernej RPMN za úver v hodnote 46,06 %. Okrem toho žiadosť obsahovala aj údaj o poskytnutej čiastke revolvingu v sume 730,73 eura, pri ktorej mala žalobkyňa splatiť celkovo 1 304,88 eura, za predpokladanej RPMN v hodnote 58,50 % a ročnej úrokovej sadzbe 65,43 eura.

7. Súčasťou budúcej uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere na základe žiadosti žalobkyne o úver, mali byť aj zmluvné dojednania, ktoré neboli podpísané ani jednou zo zmluvných strán a z ktorých vyplývali nasledovné skutočnosti:

- žiadosť o úver predstavuje návrh na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý mal nadobudnúť platnosť a účinnosť podpisom veriteľa a dlžníka, pričom dlžník súhlasil s tým, že veriteľ bol oprávnený výšku požadovaného úveru v žiadosti o úver znížiť, prípadne schváliť iné parametre, a to bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa;
- veriteľ bol povinný odoslať dlžníkovi oznámenie o schválení úveru dlžníkovi a jeden rovnopis zmluvy o úvere s tým, že veriteľ následne poskytne schválený úver na účet dlžníka uvedený v žiadosti o úver;
- veriteľ definoval revolving ako automatické poskytnutie ďalšieho úveru vo výške uvedenej v žiadosti, a to v prípade, ak dlžník splatí vždy prvých 6 splátok a následne vždy každých 12 splátok, bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka uvedený v žiadosti;
- v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti bol dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne z dlžnej sumy.

8. Na rube žiadosti o poskytnutie úveru sa v bode 8 nachádzalo znenie dohody o poskytnutí služby, ktorá mala spočívať v možnosti žalobkyne odložiť maximálne tri splátky úveru, resp. revolvingového úveru, a to za poplatok v sume 308,09 eura, resp. v sume 186,72 eura v prípade revolvingového úveru s tým, že predmetný poplatok bol žalovaný oprávnený odpočítať od sumy poskytnutého úveru, resp. poskytnutého úveru v revolvingu.

9. Žalobkyňa predmetnú žiadosť o úver podpísala dňa 05.09.2013.

10. Okrem žiadosti o úver, žalobkyňa dňa 05.09.2013 podpísala aj rozhodcovskú zmluvu, z ktorej vyplývalo, že svojím podpisom súhlasí s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy, ktorej dôsledkom bude

možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanovenia zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500031127 v rozhodcovskom konaní (na výber z dvoch rozhodcovských súdov), nie však výlučne, pričom výber z možností riešenia sporov bol ponechaný na žalobcu, teda stranu uplatňujúci si nárok z takejto uzatvorenej zmluvy.

11. Následne žalovaný ako veriteľ doplnil perom do žiadosti o úver údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6 žiadosti o úver) s tým, že tieto žalovaným doplnení údaje sa v časti predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu líšili, keďže žalovaným doplnený údaj mal hodnotu 45,77 % a žalobkyňou predvyplnený údaj mal hodnotu 58,50 %.

12. Žalovaný žiadosť žalobkyne o úver, ako aj rozhodcovskú zmluvu, podpísal ku dňu 11.09.2013, a ešte toho istého dňa vyplatil žalobkyňi finančné prostriedky v zmysle jej žiadosti v sume 1 011,91 eura, a to na číslo účtu uvedené v žiadosti o úver. Z karty žalovanej vyplývalo, že tá žalobcovi následne uhradila celkovo 1 957,81 eura v 15tich splátkach po 108,74 eura, v jednej splátke v sume 109,23 eura a jednej splátke v sume 217,48 eura (čo boli dve splátky naraz).

13. Žalovaný dňa 15.05.2014 opäť poskytol žalobkyňi finančné prostriedky v sume 544,01 eura, opäť na účet, ktorý žalobkyňa uviedla v žiadosti o úver, ktorý patrilo manželke jej syna a ktorý bol v čase poskytnutia tohto opätovného úveru blokovaný súdnym exekútorom, pričom o tejto skutočnosti sa žalobkyňa dozvedela až v roku 2015.

14. Žalovaný dňa 22.07.2015 zaslal žalobkyňi písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalobkyňa podpísala zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej, v prípade dobrej platobnej disciplíny, žalovaný poskytuje automatický revolving, teda finančné prostriedky, ktoré vyplatí na účet uvedený v zmluve. Zároveň ju upozornil, že jej dlh predstavuje sumu 1 608,70 eura.

15. Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, Žilina (ďalej len „rozhodcovský súd“), podľa § 22 ods. 1 zákona č. 335/2014 žalovanej dňa 05.08.2015 oznámil, že sa pred rozhodcom JUDr. Erikom Končokom začalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie o nároku žalovaného na zaplatenie sumy 1 304,39 eura s príslušenstvom, a to na základe žaloby žalovaného, pričom zároveň vyzval žalobkyňu, aby sa k predmetnej žalobe vyjadrila. Rozhodcovský súd rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RK-PC-56/15-EK zo dňa 03.11.2015 zaviazal žalobkyňu na zaplatenie sumy 1 304,39 eura s príslušenstvom z titulu uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500031127. Predmetný rozhodcovský rozsudok bol žalobkyňi doručený dňa 07.12.2015 s tým, že dňa 08.01.2016 podala žalobu na tunajší súd o jeho zrušenie.

16. Podľa § 1 ods. 1 Občianskeho zákonníka úprava občianskoprávných vzťahov prispieva k napĺňaniu občianskych práv a slobôd, najmä ochrany osobnosti a nedotknuteľnosti vlastníctva. Podľa § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

17. Podľa § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo z iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája. Podľa § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť.

18. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

19. Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 43 Občianskeho zákonníka účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

22. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

23. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Podľa § 43c ods. 2 Občianskeho zákonníka včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

24. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

25. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

26. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

27. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zmluvy o úvere (§ 497).

28. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

29. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.05.2014 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

30. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- m) y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

31. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

32. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 335/2014 Z.z.“) tento zákon upravuje spotrebiteľské rozhodcovské konanie.

33. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona možno rozhodovať len spotrebiteľské spory, ohľadom ktorých možno uzatvoriť dohodu o urovaní,¹⁾ vrátane sporov o určenie, či tu právo alebo právny vzťah je, alebo nie je; naliehavý právny záujem na určení podľa tohto zákona má len spotrebiteľ.

34. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom⁴⁾ a spotrebiteľom⁵⁾ vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

35. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom

konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Písomná forma spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak bola uzavretá elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie jej obsahu a identifikáciu zmluvných strán, ktoré spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavreli.

Podľa § 3 ods. 7 zákona č. 335/2014 Z.z. ak je spotrebiteľská zmluva neplatná, je s ňou súvisiaca spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neplatná, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy. Ak zmluvné strany odstúpia od spotrebiteľskej zmluvy alebo ju inak ukončia, nedotýka sa toto odstúpenie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ak sa zmluvné strany nedohodli inak.

36. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

37. Podľa § 45 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

38. Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

39. Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom

rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci rozhodne opätovne stály rozhodcovský súd. Rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca.

Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z toho dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa,¹⁷⁾ a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

40. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

41. Podľa § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, 12cd) ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

42. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

43. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. predávajúci nesmie

- a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu,
- b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3,
- c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

44. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

45. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech

spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

47. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

48. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

49. K otázke uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd považuje za potrebné uviesť, že v rozhodovacej praxi súdov dochádza k značnej nejednotnosti pri rozhodovaní sporov s obdobným, ak nie s totožným skutkovým základom, kde na strane žalobcu stojí spotrebiteľ a na strane žalovaného stojí spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752 (tak ako je to v tomto prípade), kde žalobným návrhom spotrebiteľa je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, zrušenie rozhodcovského rozsudku a určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi spotrebiteľom a spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.. Skutkový základ spočíva v spotrebiteľom vyplnenej a podpísanej žiadosti na uzavretie spotrebiteľského (revolvingového) úveru a následnom dopísaní údajov o schválenom spotrebiteľskom úvere spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. do tejto žiadosti s tým, že v časti schválenej RPMN sa tieto údaje vždy líšili. Súčasťou takto uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy bola vždy aj samostatne uzatvorená rozhodcovská zmluva.

Napr. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku zo dňa 27.04.2016 (sp. Zn. 15Co 133/2016) uviedol, totožne s názorom súdu prvej inštancie, že takúto zmluvu o spotrebiteľskom úvere nemožno považovať za riadne a platne uzatvorenú. Uviedol, že právny vzťah medzi stranami sporu mal byť založený na základe dokumentu - žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, ktorú spotrebiteľ podpísal dňa 07.03.2012 a spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. až dňa 19.03.2012, kedy následne resp. až vtedy do zmluvy doplnil konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6.). Uviedol, že v čase kedy spotrebiteľ predmetnú zmluvu podpisoval, schválené údaje úveru neboli obsahom zmluvy a preto ich dlžník písomne akceptovať nemohol. Krajský súd v Banskej Bystrici konštatoval, že takéto dopísanie údajov do zmluvy predstavuje nový návrh na uzavretie zmluvy,

príčom nebolo preukázané, či spotrebiteľ takýto nový návrh akceptoval. Z odôvodnenia rozsudku taktiež vyplývalo, že dopísané údaje sa líšili len v časti schválenej RPMN revolvingového úveru. Na základe uvedeného, odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zrušenia rozhodcovského rozsudku (keďže vôbec nedošlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a vydania bezdôvodného obohatenia, pričom platnosť spotrebiteľskej zmluvy skúmal len ako predbežnú otázku, a z toho dôvodu záver o platnosti tejto zmluvy neobsiahol do svojho výroku.

Krajský súd v Žiline vo svojom rozsudku zo dňa 28.08.2013 (sp.zn. 7Co 213/2013) zase konštatoval, že takáto zmluva o revolvingu je neplatná v ustanoveniach o RPMN v bode 6 zmluvy, v dôsledku čoho sa poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Súd konštatoval, že údaj o RPMN v bode 5 žiadosti/zmluvy, ktorú možno považovať za návrh zmluvy, nie je totožný s akceptáciou žiadosti v bode 6 žiadosti/zmluvy, kde výška RPMN bola uvedená iná. Na základe toho súd považoval ustanovenie o RPMN zmluvy o spotrebiteľskom úvere za neplatné. V inom svojom rozhodnutí Krajský súd v Žiline (rozsudok zo dňa 24.05.2014, sp.zn. 11Co 102/2014) konštatoval, že dojednanie o RPMN nemožno považovať za platné zmluvné dojednanie, keďže v danom prípade chýbala bezvýhradná akceptácia návrhu a k zmluvnému konsenzu medzi zmluvnými stranami nedošlo. Uviedol, že neplatné dojednanie o RPMN spôsobuje absenciu povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľský úver treba považovať za úver poskytnutý bez poplatkov.

50. Vzhľadom na vyššie uvedenú nejednotnosť v právnych názoroch súdov ohľadom uzatvorenia zmlúv o spotrebiteľskom úvere (totožných so zmluvou o spotrebiteľskom úvere ako v tomto súdnom konaní), resp. ich platnosti ako celku alebo len v jednotlivých zmluvných dojednaniach, ako aj s odkazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., je problematické tvrdiť a odvolávať sa na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd preto musel najskôr posúdiť otázku, či vôbec k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom došlo, a ak áno, aké právne dôsledky spôsobil odlišný údaj o RPMN uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere a pri tomto posúdení vychádzal z nasledovných úvah.

51. Právna doktrína vymedzuje zmluvu ako dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká konsenzom, t.j. úplným a bezpodmienečným prijatím (akceptáciou) návrhu na uzatvorenie zmluvy (offerty). Návrh zmluvy a jeho prijatie sú jednostranné právne adresované právne úkony, pre ktoré platí, že musia spĺňať náležitosti požadované Občianskym zákonníkom všeobecne pre právne úkony, a to náležitosti osoby, vôle, prejavu, pomeru vôle a prejavu a náležitosti predmetu právneho úkonu. Zmluvy predstavujú najčastejšiu právnu skutočnosť, na základe ktorej dochádza k vzniku záväzkových vzťahov - obchodných, ako aj občianskych. Zmluva vznikne na základe zhodného prejavu vôle zmluvných strán, pričom práve zmluvný konsenzus treba považovať za právotvornú skutočnosť, a preto možno konštatovať, že zmluva je uzatvorená (vznikla), len čo zmluvné strany prejavili vôľu byť zmluvou viazané a dosiahli zmluvný konsenzus (okrem tzv. reálnych zmlúv, kde sa vyžaduje okrem konsenzu aj reálne plnenie predmetu zmluvy). Mechanizmus vzniku zmlúv, na základe ktorých vznikajú záväzkové vzťahy, či už obchodné, ale občianske, sa riadi ustanoveniami § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka.

52. Vznik zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu predpokladá dva jednostranné právne úkony dvoch rozličných strán, a to navzájom adresované a obsahovo sa zhodujúce, pričom uzavretie zmluvy prebieha spravidla sukcesívne. Tzn., že po prejave vôle jednej strany, ktorá chce uzavrieť určitú zmluvu, prejaví druhá strana vzájomným úkonom svoj súhlas. Prvým jednostranným adresovaným právnym úkonom je návrh na uzavretie zmluvy podľa § 43a Občianskeho zákonníka, ktorý môže byť urobený jednak v písomnej forme, rovnako aj konkludentne. V obchodných záväzkových vzťahoch platí (napr. záväzok zo zmluvy o úvere), že prípade ak jedna zo zmluvných strán podľa § 271 ods. 1 Obchodného zákonníka prejaví vôľu uzavrieť zmluvu v písomnej forme, teda napríklad už samotný návrh na uzavretie zmluvy má písomnú formu, aj druhý adresný jednostranný úkon druhej zmluvnej strany - prijatie návrhu na uzavretie podľa § 43c a nasl. Občianskeho zákonníka musí mať písomnú formu. V inom prípade k uzavretiu zmluvy nedôjde, a teda podmienkou uzavretia zmluvy v takomto prípade je, aby sa oba jednostranné adresované právne úkony zhodovali aj vo svojej forme (t.j. v písomnej forme). Čo do obsahu musí prijatie návrhu na uzavretie zmluvy obsahovať prejav vôle prijímajúceho uzavrieť zmluvu navrhovanú oferentom, teda akceptácia sa po obsahovej stránke musí plne zhodovať s ofertou. Ak chýba zhoda medzi návrhom a akceptáciou, ide o disenz, t.j. nezgodu prejavov vôle zmluvných strán. Právne účinky disenzu môžu byť rôzne. Ak sa disenz týka podstatných náležitostí zmluvy, zmluva by vôbec nevznikla, pričom ak by išlo o vedľajšie ustanovenia, potom je potrebné skúmať, či by zmluva nemohla aj bez nich obstáť ako platný právny úkon. Všeobecne však možno konštatovať, že ak návrh na uzatvorenie zmluvy obsahuje okrem

podstatných náležitostí i niektoré ďalšie náležitosti, zmluva vznikne až vtedy, ak sa prijatie vzťahuje na celý obsah zmluvy, avšak tento nedostatok sám o sebe nemusí spôsobiť neplatnosť zmluvy, resp. jej neúčinné prijatie - neuzavretie zmluvy. Zároveň treba podotknúť, že ak by prijatie návrhu obsahovalo výhrady, doplnky alebo zmeny alebo ak by nešlo o bezpodmienečné prijatie návrhu, zmluva sama o sebe nevznikne, pretože podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka takéto prijatie sa považuje za nový návrh, ktorý treba podrobiť vzájomnému konsenzu.

53. V danom prípade bolo nesporné, že žalobkyňou vyplnená a podpísaná „žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere“ ku dňu 05.09.2013 predstavovala podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle určený žalovanému, ktorý mal smerovať k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je ako zmluvný typ upravený v osobitnom zákone č. 129/2010 Z.z. a ktorá predstavuje osobitnú formu (spotrebiteľskej) zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, uzatvorením ktorej by medzi žalobkyňou a žalovaným vznikol podľa § 261 ods. 4 písm. d) Obchodného zákonníka absolútny obchodný záväzkový vzťah, na ktorý by sa bez ohľadu na povahu účastníkov pri jeho vzniku použil právny režim Obchodného zákonníka, okrem tých práv a povinností, ktoré Obchodný zákonník neupravuje a na ktoré by sa v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka použil právny režim, resp. právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku (napr. právna úprava spotrebiteľských zmlúv atď.). V súčasne právnej doktríne je takýto záväzkový vzťah chápaný ako tzv. spotrebiteľský obchod.

54. Medzi podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka patria určenie zmluvných strán, určenie úverového limitu, záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť poskytnutí prostriedky a zaplatiť úroky. Konsenzus v týchto podstatných častiach zmluvy o úvere je nevyhnutný na to, aby zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka vznikla. Ak nedôjde k dohode hoci len o jednej z uvedených podstatných náležitostí, nemožno hovoriť o vzniku takejto úverovej zmluvy.

55. Zmluva o spotrebiteľskom úvere ako osobitná forma zmluvy o úvere, resp. zmluva o úvere so spotrebiteľským charakterom, musí obsahovať aj ďalšie obsahové náležitosti (§ 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.), avšak ich neobsiahnutie v zmluve, resp. disenz zmluvných strán týkajúci sa týchto častí, nemá za následok neuzavretie (nevzniknutie) zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo jej neplatnosť, ale spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého na základe takejto „neúplnej“ alebo „nesprávnej“ zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

56. Žalobkyňou vyplnená a podpísaná „žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere“ ku dňu 05.09.2013 obsahovala všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, a okrem toho aj niektoré náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., konkrétne uvedenie výšky mesačnej splátky vrátane úrokov, celkovú čiastku, ktorú bude musieť žalobkyňa splatiť, ako aj údaj o RPMN (hlavného úveru), úrokovej sadzbe a priemernej hodnote RPMN.

57. Hoci žalovaný do žalobkyňou vyplnenej a podpísanej žiadosti doplnil údaje o schválenom úvere, tie sa však v podstatných náležitostiach zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka obsahovo zhodovali s údajmi, ktoré vyplnila žalobkyňa, a preto podpísaním tejto žiadosti zo strany žalovaného došlo k bezvýhradnej akceptácii návrhu žalobkyne na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v jej podstatných obsahových náležitostiach (t.j. určenie úverového limitu, záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť poskytnutí prostriedky a zaplatiť úroky), a to ku dňu 11.09.2013. Na základe toho súd mohol konštatovať, že medzi žalobkyňou a žalovaným vznikol spotrebiteľský obchodný záväzkový vzťah, založený zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, vo forme zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravenej v osobitnom zákone č. 129/2010 Z.z..

58. Rozhodcovské konanie a rozhodcovský rozsudok.

Nebolo v konaní sporné, že žalovaný ako veriteľ si uplatnil nároky z predmetnej zmluvy v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v ktorom možno podľa § 1 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. v spojení s § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. rozhodovať len spotrebiteľské spory, t.j. spory medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy a len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Z vyššie uvedeného odôvodnenia rozsudku vyplývalo, že žalobkyňa vystupuje ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a žalovaný ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho

zákonníka, a že zmluva medzi nimi uzatvorená, spĺňa atribúty spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Obchodného zákonníka. Rovnako nesporné bolo, že medzi nimi bola uzatvorená aj rozhodcovská zmluva v písomnej forme, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy, teda od zmluvy o úvere, čím podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 335/2014 Z.z. spĺňala všetky obsahové a formálne náležitosti.

59. Rovnako nebolo sporné, že žalobkyňa, ktorá dňa 08.01.2016 podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-56/15-EK zo dňa 03.11.2015, splnila hmotnoprávnu podmienku stanovenú v § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., (prekluzívna lehota 3 mesiacov na podanie predmetnej žaloby), na základe čoho mohol súd podrobiť predmetný rozhodcovský rozsudok preskúmaniu ohľadom dôvodov na jeho zrušenie podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z..

Potom podľa § 45 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z., v rámci tejto právomoci všeobecný súd aj bez návrhu musí skúmať, či:

- rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania (§ 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 335/2014 Z.z.);
- spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy (§ 45 ods. 1 písm. e) zákona č. 335/2014 Z.z.);
- stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu (§ 45 ods. 1 písm. i) zákona č. 335/2014 Z.z.);
- rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom (§ 45 ods. 1 písm. j) zákona č. 335/2014 Z.z.);
- výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky (§ 45 ods. 1 písm. k) zákona č. 335/2014 Z.z.);
- rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 45 ods. 1 písm. l) zákona č. 335/2014 Z.z.).

60. Aj v prípade rozhodovania rozhodcovského súdu platí, že ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, musí postupovať podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. a prihliadnúť aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. V danom prípade rozhodcovský súd nenašiel žiadne zákonné prekážky alebo dôvody, ktoré spôsobovali nemožnosť uplatnenia práva žalovaného ako dodávateľa voči žalobkyni ako spotrebiteľovi, alebo toto jeho právo oslabili, pričom žalovanému predmetným rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RK-PC-56/15-EK zo dňa 03.11.2015 priznal nárok na zaplatenie sumy 1 304,39 eura predstavujúcu celkový dlh žalobkyne voči žalovanému z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj nárok na zmluvnú pokutu podľa čl. 14 ods. 14.1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

61. Jedným z dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, na ktorý všeobecný súd musí prihliadnúť ex offo v prípade podanej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, je aj nesprávne právne posúdenie veci rozhodcovským súdom (§ 45 ods. 1 písm. l) zákona č. 335/2014 Z.z.), čo môže vyústiť až do rozhodnutia rozhodcovského súdu v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa (§ 45 ods. 1 písm. i) zákona č. 335/2014 Z.z.).

62. Ako súd už vyššie uviedol, absencia niektorých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nemá za následok jej neplatnosť, ale dôsledkom ich absencie je podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. to, že úver poskytnutý na základe takejto zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. To v konečnom dôsledku znamená, že v prípade absencie takejto náležitosti sa môže veriteľ domáhať len zaplatenia nesplatenej istiny poskytnutého úveru od dlžníka, prípade iných nárokov, ktoré nemožno subsumovať pod úroky alebo poplatky (čo je napr. zmluvná pokuta).

63. Takouto náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej absencia má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, je údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k)

zákona č. 129/2010 Z.z.). S odkazom na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.06.2014, sp. zn. 6 Co 523/2014 súd zhodne konštatuje, že účelu úpravy spotrebiteľského práva zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý každý z údajov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termín splátok“ viaže ku každej z tam uvedených položiek, teda k istine, ako aj úrokom a tiež k poplatkov. Uvedený účel potom nespĺňa zmluva, ktorá neobsahuje aj vyčíslenie výšky splátok istiny, výšky splátok úrokov a výšky splátok iných poplatkov. Len takýto výklad požiadavky zákona spĺňa účel spotrebiteľského práva, a to zvýšenú pozornosť venovanú ochrane spotrebiteľa, ktorý by takto nemal byť zavádzaný ani pri problematických údajoch o poskytovanom úvere.

64. V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným neobsahovala údaj predpokladaný § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., keďže predmetná zmluva obsahovala len údaj o celkovej splátke bez konkretizácie, keďže v rámci splátky plní žalobkyňa ako dlžník na istinu úveru, úroky úveru, prípadne iné splátky a preto úver poskytnutý žalovaným žalovanej bolo potrebné považovať podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov.

65. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou obsahovala aj dohodu o poskytnutí služby obsahujúcu v bode 8 tejto zmluvy, spočívajúcu v možnosti žalobkyne odložiť maximálne tri splátky úveru, pričom poplatok za predmetnú možnosť žalobkyne si žalovaný odrátal od výšky schváleného úveru a žalobkyňa zaplatila za túto ponúkanú službu už v čase poskytnutia úveru. To znamená, že v konečnom dôsledku žalobkyne nebol poskytnutý úver vo výške, ktorý žiadala a ktorý jej bol schválený, keď z výšky schváleného úveru v sume 1 320 euro jej žalovaný vyplatil úver len v sume 1 011,91 euro (rozdiel predstavuje poplatok za možnosť odloženia splátok v sume 308,09 euro) a zo schváleného revolvingového úveru v sume 730,73 euro jej vyplatil len sumu 544,01 eura (rozdiel takisto predstavuje poplatok za možnosť odložiť splátku úveru v sume 186,72 eura). Uvedené poplatky za služby, ktoré žalobkyňa ako dlžník/spotrebiteľ vôbec nevyužila sa javia ako skryté poplatky za poskytnutý úver, resp. revolvingový úver, ktoré mali byť zarátané medzi náklady za poskytnutý úver a už vôbec nemali byť súčasťou celkovej výšky poskytnutého úveru.

66. Vychádzajúc z výkladu ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., definujúceho pojem spotrebiteľský úver, ktorým treba rozumieť len dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, žalovaný začlenením poplatku za „možné odloženie splátok úveru“ do istiny úveru, konal v rozpore s týmto ustanovením zákona, nakoľko suma predmetného poplatku nepredstavovala poskytnuté peňažné prostriedky v rámci úveru, tak ako bolo v zmluve pri žiadanej a schválenej výške úveru uvedené. Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.11.2013, sp. zn. 6 Sžo 21/2013 vyplývalo, že súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je poplatok za poskytnutie pôžičky, pretože uvedený poplatok, treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru. Ak veriteľ do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj poplatok za jeho poskytnutie, išlo o postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe - úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú prax a súčasne ju zakazuje. Rovnaké konštatovanie vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.05.2013, sp. zn. 6 Sžo 39/2012, podľa ktorého pokiaľ do celkovej výšky spotrebiteľského úveru veriteľ zahrnul aj poplatok za poskytnutie pôžičky, postupoval v rozpore s platnou právnou úpravou, pretože uvedený poplatok, ktorý má charakter odmeny poskytovateľovi, treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru.

67. Vzhľadom na to, že žalovaný v konečnom dôsledku neposkytol žalobkyne úver v požadovanej a schválenej výške, tzn. v sume 1 320 euro, resp. 730,73 euro, ale len v sume 1 011,91 euro, resp. v sume 544,01 euro, uviedol v zmluve nesprávne údaje o úroku a hlavne o RPMN. Totižto pri poskytnutých peňažných prostriedkoch (úvere) v sume 1 011,91 eura v rámci hlavného úveru a 18-tich mesačných splátkach po 108,74 eura, údaj o výške úroku mal predstavovať hodnotu 54,24 % (oproti 70,01 %) a údaj o RPMN hodnotu až 154,69 % (oproti dohodnutej 70,01 %). To znamená, že započítanie poplatkov za „možnosť odloženia splátok úveru a revolvingového úveru“ do výšky týchto úverov, viedlo k tomu, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere bol nesprávne uvedený údaj o RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. rovnako za následok, že žalovaným poskytnuté peňažné prostriedky, teda úver, treba považovať za bezúročný a bez poplatkov.

68. Okrem toho v rámci žiadaného a schváleného revolvingového úveru nedošlo medzi stranami sporu ani ku konsenzu ohľadom výšky RPMN ako jednej z požadovaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom

úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., keďže žalobkyňa požadovala revolvingový úver s RPMN vo výške 58,50 % a žalovaný schválil revolvingový úver vo výške 45,77 %. Preto možno konštatovať, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere v rámci žiadaného a schváleného revolvingového úveru neobsahovala údaj o RPMN vzťahujúci sa k tomuto úveru (keďže neprišlo k dohode o jeho hodnote/výške), čo rovnako malo za následok podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., že žalobcom poskytnutý revolvingový úver (v sume 730,73 eura) bolo treba považovať za bezúročný a bezpoplatkov.

69. V rámci rozhodcovského konania si žalovaný ako veriteľ uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu, ktorého právny základ vychádzal z bodu 14. zmluvných podmienok.

70. Podľa § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka záväzok na zaplatenie zmluvnej pokuty vzniká na základe dvojstranného právneho úkonu v písomnej forme. Nezáleží ako formu má hlavná zmluva, ktorej sa zmluvná pokuta týka. Ak aj hlavná zmluva bola uzatvorená ústne, zmluvnú pokutu možno dojednať len osobitne a to v písomnej forme. Pokiaľ by sa zmluvná pokuta nedojednala v písomnej forme, bola by neplatná pre jej rozpor s formou požadovanou zákonom podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podmienka písomnosti je splnená, ak je prejav vôle konajúcich osôb zahŕňajúci všetky podstatné náležitosti zachytený v texte listiny a ak je listina týmito osobami podpísaná. Nakoľko dojednanie o zmluvnej pokute uvedené v zmluvných podmienkach nebolo urobené v písomnej forme podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, je takéto dojednanie podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné a nárok žalovaného na zmluvnú pokutu nedôvodný. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. 1. ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013, podľa ktorého v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.

71. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti žalovaným poskytnutého úveru a neplatnosti dojednaní o zmluvnej pokute, mal súd za to, že rozhodnutiu rozhodcovského súdu predchádzalo nesprávne právne posúdenie veci, čo vyústilo do jeho rozhodnutia v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, čím podľa § 45 ods. 1 písm. i) a l) zákona č. 335/2014 boli dané dôvody na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-56/15-EK zo dňa 03.11.2015.

72. Nakoľko súd zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu ako z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, podľa § 47 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. rozhodcovská zmluva ostáva v platnosti a vo veci opätovne rozhodne rozhodcovský súd s tým, že rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, bude z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený, vo veci sa ustanoví nový rozhodca, ktorý bude podľa § 47 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. viazaný právnym názorom súdu uvedeným v tomto rozsudku.

73. Bezdôvodné obohatenie.

Ako už súd vyššie konštatoval, žalovaným poskytnutý úver žalobkyňi na základe medzi nimi uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Na základe uvedeného možno konštatovať, že predmetom záväzkového vzťahu vzniknutého touto zmluvou o spotrebiteľskom úvere, bolo zo strany žalobkyne ako dlžníka vrátenie žalovaným poskytnutého úveru, a to len vo výške jeho istiny. Nebolo sporným, že žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyňi ako dlžníkovi úver v celkovej sume 1 555,92 eura (1 011,91 + 544,01 eura). Rovnako nesporné bolo aj to, že žalobkyňa zaplatila žalovanému z titulu tejto zmluvy sumu celkovo 1 957,81 eura, tzn., že jej záväzok vyplývajúci z predmetnej zmluvy podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka zanikol splnením a akékoľvek plnenie prijaté žalovaným od žalobkyne nad rámec sumy 1 555,92 eura, predstavovalo plnenie poskytnuté žalobkyňou žalovanému bez právneho dôvodu.

74. Skutočnosť, že žalovaný ako veriteľ prijal od žalobkyne ako dlžníčky plnenie nad rámec jej záväzku, teda že prijal peňažné prostriedky od žalovanej nad rámec sumy 1 555,92 eura, celkovo sumu 401,89 eura, bez existencie právneho dôvodu, predstavuje podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka

bezdôvodné obohatenie (majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu), ktoré je povinný žalovaný podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinný žalobkyni vydať.

75. Vzhľadom na uvedené, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 401,89 eura z titulu vydania bezdôvodného obohatenia žalovaným žalobkyni, pričom v ostatnej časti žalobný návrh v časti vydania bezdôvodného obohatenia súd ako nedôvodný zamietol.

76. Na uvedený záver súdu nemala vplyv ani skutočnosť, že revolvingový úver v sume 544,01 eura, bol žalovaným poskytnutý na účet, ktorý bol z dôvodu exekúcie zablokovaný a že žalobkyňa túto časť úveru v skutočnosti vôbec nemala možnosť čerpať, keďže žalovaný si týmto neporušil žiadnu povinnosť, pretože predmetný úver vyplatil po splnení podmienok, s ktorými bola žalobkyňa oboznámená s tým, že bol vyplatený na účet, ktorý žalobkyňa sama vo svojej žiadosti o poskytnutie úveru uviedla, pričom takýto úver sama žalobkyňa aj žiadala.

77. Neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Jednou z vlastností platného právneho úkonu je jeho dovolenosť. Zákon sa v tomto prípade opiera o starú právnu zásadu, že právny úkon (zmluva), ktorý je v rozpore so zákonom alebo s dobrými mravmi, nemá žiadne právne účinky. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka teda platí, že právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom, je neplatný. O obchádzanie zákona ide vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo síce nie je so zákonom v priamom rozpore, avšak svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon nebol dodržaný. Sankcia absolútnej neplatnosti obsiahnutá v § 39 Občianskeho zákonníka predstavuje významný zásah do autonómie vôle zmluvných strán a preto aplikácia tohto ustanovenia nesmie byť nadužívaná, ale musí byť v každom konkrétnom prípade zvažovaná aj vo vzťahu k iným sankčným ustanoveniam zákona. Nemožno totiž zabúdať, že hoci každú vadu právneho úkonu možno formálne chápať ako porušenie zákonom stanovených náležitostí, teda ako rozpor so zákonom, avšak súkromné právo obsahuje ucelený systém rôznych sankčných následkov, ktoré postihujú tieto vady. Na základe toho ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka možno aplikovať iba vtedy, keď konkrétna vada úkonu nie je postihnuteľná podľa iných ustanovení zákona. To hlavne platí vtedy, ak takéto ustanovenie obsahuje miernejší sankčný následok, než je absolútna neplatnosť právneho úkonu.

78. Ako súd už vyššie uviedol, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala vady. Tieto vady však boli v rámci ustanovení iných zákonov (napr. zákonu č. 129/2010 Z.z.) postihnuté sankciou, ktorá zabezpečila, že úver poskytnutý na základe takejto zmluvy, bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda uvedené vady tohto právneho úkonu zákon spájal so sankciou miernejšieho charakteru, než by spájalo ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, a preto súd musel uprednostniť tento právny následok predmetných vád, než následok absolútnej neplatnosti podľa § 39 Občianskeho zákonníka. To isté platilo aj v prípade neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute alebo poplatkov za „možnosť odkladu splátok“. Súd by mal vždy preferovať výklad právneho úkonu v prospech jeho platnosti, než neplatnosti, pričom v tomto prípade bol súd toho názoru, že aj napriek svojim „vädám“, ktoré boli v zmysle príslušných ustanovení zákonov postihnuté sankciami, zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaný ako celok obstála a nemožno ju podľa § 39 Občianskeho zákonníka považovať za absolútne neplatný právny úkon, a preto v tejto časti žalobného návrhu, súd žalobu žalobkyne zamietol.

79. Nárok na primerané finančné zadost'učinenie.

Uvedený nárok prichádza do úvahy v prípade, ak spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva ako spotrebiteľa alebo povinnosti dodávateľa vyplývajúcich zo zákona č. 250/2007 Z.z., ako aj iných osobitných predpisov (napr. zákon č. 129/2010 Z.z. alebo Občiansky zákonník), podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., v zmysle ktorého má nárok na primerané finančné zadost'učinenie od toho, kto za porušenie predmetných práv alebo povinností zodpovedá. Hmotnoprávnym predpokladom pre vznik predmetného nároku spotrebiteľa je teda jeho úspešná žaloba, alebo vzájomný návrh, ktorých úspech bude vychádzať z porušenia práv spotrebiteľa alebo povinností dodávateľa, pričom rozhodnutie o výške alebo rozsahu tohto finančného zadost'učinenia je výlučne ponechané na úvahu súdu.

80. V danom prípade bola žalobkyňa ako spotrebiteľka v tomto konaní úspešná v časti vydania bezdôvodného obohatenia, ako aj v časti zrušenia rozhodcovského rozsudku, keď v oboch prípadoch súd pri svojich rozhodnutiach vychádzal z množstva porušení povinností žalovaného ako dodávateľa,

resp. práv žalobkyne ako spotrebiteľa vyplývajúcich zo zákona č. 129/2010 Z.z., Občianskeho zákonníka alebo zákona č. 250/2007 Z.z. (viď § 4 ods. 2 tohto zákona), týkajúcich sa dôvodov bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute alebo nekálých obchodných praktík ohľadom poplatkov za „možnosť odloženia splátok úveru“, a preto bol súd toho názoru, že hmotnoprávny predpoklad tohto nároku žalobkyne bol dany.

81. Priznanie primerané finančného zadosťučinenia spotrebiteľa nepredstavuje len náhradu jeho ujmy, či už materiálnej alebo nemateriálnej, ale aj odradenie dodávateľa od obdobných postupov, čo pri rozhodovaní o jeho výške hrá postatnú úlohu. V danom prípade bolo aj rozhodnutiami iných súdov preukázané, že obdobných porušení spotrebiteľských práv a dodávateľských povinností bolo zo strany žalovaného väčšie množstvo, a teda nešlo len o jedno individuálne pochybenie, ale o úmyselné konanie žalovaného, nereflektujúce rozhodnutia súdov a povinnosti ukladané mu zákonmi. Vzhľadom na uvedené považoval súd výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 euro požadovaného žalobkyňou, za dôvodné, a preto žalobkyňu v tejto časti jej žalobného návrhu v celom rozsahu vyhovel.

82. Z uvedených dôvodov, súd vzhľadom na opísaný zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia, žalobu v časti o zrušenie rozhodcovského rozsudku a priznania primeraného finančného zadosťučinenia vyhovel v celom rozsahu, v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel v rozsahu 401,89 eura a vo zvyšnej časti vydania bezdôvodného obohatenia ako aj v časti o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd žalobu zamietol.

83. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

84. Vzhľadom na skutočnosť, že obe strany sporu mali vo veci úspech len čiastočný, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že podľa § 255 ods. 2 C.s.p. žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutie na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.